

ikke er. Men for mig er det jo stadig væk ikke afgørende, hvor mange penge det handler om. Det, der er afgørende, er kvaliteten i folkeskolen, og det er, hvad børnene kan, hvordan de klarer deres afgangseksamen, og hvor mange af dem, der går videre på en ungdomsuddannelse. Det er det, der er parametrene og kvalitetsmålene for mig.

Formanden:

Fru Kirsten Brosbøl.

Kl. 16:49

Kirsten Brosbøl (S):

Så er det jo væsentligt at få forklaringen på: Hvad mener Det Konservative Folkeparti *så* er forklaringen på at bevillingen er faldet? Når det ikke skal hænge sammen med antallet af elever, sådan som ordføreren jo lidt antog at det gjorde, hvad er *så* forklaringen på, at bevillingen til folkeskolen er faldet igennem den her regerings levetid? For man kunne jo få den tanke, at der faktisk også her ligger en helt bevidst strategi bag ved det, som regeringen er i gang med. Ligesom de på sundhedsområdet har valgt en bevidst strategi med at nedprioritere den offentlige sundhedssektor og putte pengene over i det private, sådan at folk søger derover, ja, så kunne man jo få den tanke, at nedprioriteringen af folkeskolen netop sigter imod, at de så får flere til at flytte over i den private sektor. For det er jo rent faktisk det, der er ved at ske: Flere og flere forældre tager deres børn ud af folkeskolen og putter dem over i de private skoler. Er det en bevidst strategi fra Det Konservative Folkepartis side?

Kl. 16:50

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:50

Henriette Kjær (KF):

Nej, og det er en helt vild konspirationsteori. Den er meget spændende, men jeg kan hermed afkræfte den. Vi Konservative ønsker en stærk folkeskole, og det jeg har flere gange understreget. Vi har arbejdet for, at eleverne skulle have flere timer i dansk, matematik og historie. Det har de fået, og det har kommunerne også fået flere penge til at kunne gennemføre, og der må jeg sige, at det jo så selvfølgelig er skuffende, når man prioriterer anderledes i kommunerne, for det er jo de enkelte kommuner, der beslutter, hvor mange penge de vil bruge på deres folkeskole. Og her vil jeg gerne sige, hvis jeg skal komme med en helt saglig forklaring på, hvor-

for antallet af midler brugt til folkeskolen er faldet, at det jo kunne være, at kommunerne har set nogle fordele i at nedlægge nogle mindre skoler og lægge dem sammen med nogle større skoler og dermed har sparet nogle penge, som egentlig ikke går ud over nogen.

Kl. 16:51

Formanden:

Tak til fru Henriette Kjær som ordfører. Næste ordfører er fru Margrethe Vestager.

Jeg kan her oplyse Folketinget om, at vi agter at holde en spisepause fra ca. kl. 18.00 til kl. 19.00. Så kan man koncentrere tankerne indtil kl. 18.00 om det, der foregår i salen, og så kan man nyde den sunde kost efterfølgende.

Fru Margrethe Vestager, værsgo.

Kl. 16:51

(Ordfører)

Margrethe Vestager (RV):

Efter en samler kommer en spreder. Det er jo gammel indsigt og også en stor erfaring, der er samlet i den ene sætning. Desværre tror jeg ikke, at det kun gælder, når man taler om en generation, der afløser en anden, eller om en statsminister, der afløser en anden, hvorefter statsunderskuddet brager ned. Det gælder også Det Europæiske Fællesskab. For mindre end en menneskealder siden var der verdenskrig, og det var en krig, der havde sit udgangspunkt i Europa. Et ødelagt og splittet kontinent skulle finde en fremtid efter krigen, en fremtid, som fremsynde og fredselkende mennesker tegnede skitsen til, og som senere er udbygget og udbygget til gavn for borgerne. Den idé er båret af ideen om en europæisk solidaritet op imod en national selvgothed, som netop fører til krig og splittel-

se. Gennem de sidste 60 år har det forpligtende samarbejde mellem landene ført til, at valuta- og devalueringsskrigene er slut, at handelskrigene er slut, at borgernes rettigheder er sat over statens mulighed for at fratage borgerne rettigheder. Nu venter der så nye udfordringer, og derfor er det afgørende vigtigt, hvem der bliver valgt til Europa-Parlamentet.

Vi kan gøre meget mere herhjemme, når det kommer til klimaet, men i en global sammenhæng kan vi ikke gøre noget, der for alvor gør en forskel, medmindre vi gør det i et europæisk fællesskab. Det er jo ikke kun vores egne oversvømmede kældere eller de gode forårsmåneder, det er jo også nye vilkår for fangerne på Grønland og helt nye og mange steder rigtig rædselsfulde vilkår med ekstrem tørke, ekstreme vand-